

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a dr. Matúz Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Matúz György ügyvéd) által képviselt K. J. I.r. és N. Z. II.r. felpereseknek a dr. Szolnokiné dr. Ilosvay Katalin ügyvéd által képviselt S. T. I.r., valamint a G.- és O. Vállalat II.r. és a T. Zrt. III.r. alperesek ellen tulajdonjog visszajegyzése iránt a Kisvárdai Városi Bíróság előtt 3.P.20.523/2006. számon indult és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2007. szeptember 20-án kelt 3.Pf.21.076/2007/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen az I-II.r. felperesek részéről 16. sorszámmal benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. június 2-án tartott tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.Pf.21.076/2007/3. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen 15 nap alatt fizessenek meg az I.r. alperesnek 95.000 (Kilencvenötezer) Ft felülvizsgálati perköltséget, melyből 60.000 (Hatvanezer) Ft az ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíj.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint az A. külterületén 059/1. hrsz. alatt felvett versenypálya elnevezésű 9 hektár 5855 m² területű ingatlan a Sz. Mg. Szövetkezet külön lapján, a szövetkezet használatában álló földterületként volt nyilvántartva. Az ingatlanra 1989-ben a felperesek és további 8 társuk 25 évre szóló földhasználati szerződést kötöttek a szövetkezettel. A szerződés gyümölcsfa telepítésre és gyümölcs

termesztésre vonatkozott. A telepítést a földhasználók elvégezték és az ingatlant 1992. évig gyümölcsösként hasznosították.

A. község érdekegyeztető fóruma az 1992. március 26-án kelt határozatában - az 1992. évi II. törvény (Ámt.) 13. § (3) bekezdésének megfelelően - elkülönítette és jóváhagyta a szövetkezeti földterületek alapokba sorolását. Ennek során az A. 059/1. hrsz. versenypálya elnevezésű gyümölcsös is részarány földtulajdoni alapba került. A telepítést végzők - így a felperesek is - kérték a részarány tulajdonuk kiadását a használatukban lévő földterületekre, de azt a Földkiadó Bizottság elutasította. Az elutasító határozat ellen a felperesek és társaik fellebbezéssel éltek az FVM. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatalnál, amely a Földkiadó Bizottság határozatait törvénysértőnek minősítette és azokat megsemmisítette. Megállapította, hogy a felperesek és társaik rendelkeztek 1993. március 24-én részarány tulajdonnal, valamint határidőben beadott földkiadási kérelemmel, ezért jogszabálysértően járt el a Földkiadó Bizottság, amikor a felpereseket és társaikat az egyezségi eljárásból kizárta.

Az új eljárás során a Földkiadó Bizottság - figyelmen kívül hagyva a másodfokú hatóság döntéseit - a törvénysértő határozatokat hatályában fenntartotta, s az ennek megfelelő tulajdoni változást a K.-i Körzeti Földhivatalnál bejegyeztette. A Földkiadó Bizottság a vitatott 059/1. hrsz. (időközben 059/3-059/44. hrsz. ingatlanokra megosztott) területből nyolc földrészletet tagi (juttatott) aranykoronával rendelkezők részére adott ki. Ezzel a Földkiadó Bizottság megsértette az 1993. évi II. törvénynek (Fkbt.) a teljesítési sorrendre vonatkozó szabályait.

A tulajdonjog bejegyzését elrendelő határozatok ellen a felperesek és társaik fellebbeztek. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földhivatal 30169/5/1997. számú, 1997. április 29-én kelt határozatával a K.-i Körezeti Földhivatal 31037/1997. számú, 31007/1997. számú, 31031/1997. számú és a 31011/1997. számú határozatait megsemmisítette és a Körzeti Földhivatalt új eljárásra kötelezte.

Az új eljárás során a K.-i Földhivatal 33649/5/1997. számú határozatával az I.r. alperes és társai tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmét elutasította. Az I.r. alperes és társai közigazgatási határozat megtámadása iránti pert kezdeményeztek a Nyíregyházi Városi Bíróságon. A Nyíregyházi Városi Bíróság a 19.P.24.640/1997/13. számú ítéletével az I.r. alperes és társai mint felperesek keresetét elutasította. E perben beavatkozóként a jelen per felperesei és társai is felléptek. Az e perben hozott ítéletet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.Pf.20.753/1998/2. számú ítéletével megváltoztatta és megkereste a K.-i Körzeti Földhivatalt, hogy az a.-i 059/42. hrsz. ingatlanra S. T., a jelen per I.r. alperese, a többi ingatlanra pedig a pertársai tulajdonjogát jegyezze vissza részarány tulajdon kiadása jogcímén.

Ezt az ítéletet - felülvizsgálati kérelem kapcsán - a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Kfv.IV.28.458/1998/13. számú ítéletével hatályában fenntartotta. A jogerős ítélet alapján a K.-i Körzeti Földhivatal a tulajdonjog bejegyzését 2001. január 9-én 40051/2000. számú határozatával teljesítette.

Az A. külterületén 059/42. hrsz. alatt felvett 1 hektár 8564 m² területű gyümölcsös megjelölésű ingatlannak ilyen előzmények után 1/1 arányban S. T. I.r. alperes a bejegyzett tulajdonosa, a 40051/2000. számú határozat alapján részarány kiadás jogcímén. Az ingatlanra a II.r. alperes javára bányaszolgalmi és vezetékJog, a III. r. alperes javára ugyancsak bányaszolgalmi jog van feljegyezve.

Az A.-i Földkiadó Bizottság törvénysértő eljárása során meghozott 37-2/1993., 96-4/1993., 114/-2/1993. és 212-4/1994. számú határozatai ellen a jelen per felperesei és társai is fellebbezést nyújtottak be, mely fellebbezést az FM. Hivatal a 227-3/1999. számú határozatával - a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.Pf.20.753/1998/2. számú ítéletére hivatkozva - elutasította. Az elutasító határozat ellen az érintettek keresetet nyújtottak be. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.P.21.361/1999/8. számú ítéletében az FM. Hivatal határozatát hatályon kívül helyezte, és az FM. Hivatal új eljárás lefolytatására kötelezte. Ezt az ítéletet a Legfelsőbb Bíróság Kfv.V.37.219/2000/4. számú ítéletével hatályában fenntartotta.

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei FM. Hivatala az új eljárás során hozott 1038-16/2003. számú határozatával az A.-i Földkiadó Bizottság 212-2/1994. számú, az A. 059/3., 059/6. és 059/42. hrsz. földterületek kiadását elrendelő határozatát megsemmisítette, és megkereste a K.-i Körzeti Földhivatalt a földrészletek 1994. július 11. napja előtti állapotának visszaállítása céljából. Kérte S. T. I.r. alperes földterületekre vonatkozó 36,98 + 6,60 + 46,78 aranykorona értékének visszaállítását a tsz. külön lapjára.

A K.-i Körzeti Földhivatal a 30.262/6/2004. számú határozatával az a.-i 059/42. és az a.-i 059/3. hrsz. ingatlanokra vonatkozóan az FM. Hivatal 1038/16/2003. számú határozata alapján az eredeti állapot helyreállítása iránti kérelmét részben elutasította. Az a.-i 059/6. hrsz. ingatlanra vonatkozóan a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei FM. Hivatal 1038-16/2003. számú határozata alapján az eredeti állapotot visszajegyezte akként, hogy a B. Szövetkezet javára a tsz. földhasználati jogot bejegyezte, S. T. I.r. alperes javára az 1/1067. számú tsz. külön lapjára 6,60 aranykorona értékre a tulajdonjogot bejegyezte. A határozat indokolásából megállapíthatóan azért teljesítette csak részben az FM. Hivatal kérését, mert a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság

1.Pf.20.753/1998/2. számú - a Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.28.458/1998/13. számú ítéletével jóváhagyott - ítéletében jogerősen rendelkezett az a.-i 059/42. és 059/3. helyrajzi számokra vonatkozóan S. T. I.r. alperes javára a tulajdonjog bejegyzéséről. A részben elutasító határozatot az FM. Hivatal tudomásul vette. A bíróság megkeresésére ezzel kapcsolatosan hivatkozott az 1957. évi IV. törvény 73. § (2) és (3) bekezdéseire, amely kizárja a közigazgatási szervnél ugyanabban az ügyben, azonos tényállás mellett, az új eljárás lefolytatását, ha az ügyben a bíróság érdemben határozott.

Felperesek keresetükben az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (továbbiakban: Inytv.) 62. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással kérték az I.r. alperes tulajdonjogának törlését, és kérték visszaállítani az 1994. július 11. napja előtti állapotot a 059/42. hrsz. alatt felvett gyümölcsös ingatlanra vonatkozóan. Arra hivatkoztak, hogy a K.-i Körzeti Földhivatal jogszabálysértően utasította el az FM. Hivatal tulajdonjog visszaállítására irányuló kérelmét ítélt dologra hivatkozva.

Az első fokon eljáró Kisvárdai Bíróság a 10. sorszámú ítéletében a felperesek keresetét elutasította és kötelezte nevezetteket, hogy 15 napon belül az I.r. alperes részére 25.000 Ft + ÁFA perköltséget fizessenek meg.

Döntésének indokolásában idézte az Inytv. 62. § (1) bekezdésének b) pontját, amely úgy rendelkezik, hogy keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés törlését az az érdekelt, aki bizonyítja, hogy a bejegyzett jog elévült, vagy megszűnt, illetőleg a nyilvántartott tény megváltozott.

Az elsőfokú bíróság a hivatkozott jogszabályi rendezés keretei között nem látott lehetőséget az I.r. alperes bejegyzett tulajdonjogának törlésére, mert sem a bejegyzett jog elévülése, sem annak megszűnése, sem a nyilvántartott tény megváltozása, mint a bejegyzés törlésének előfeltétele nem állapítható meg. Az I.r. alperes tulajdonjogának bejegyzésére a Legfelsőbb Bíróság által is felülvizsgált jogerős ítélet alapján került sor. A Kfv.IV.28.458/1998/13. számú ítélet annak ismeretében született, hogy az A.-i Földkiadó Bizottság által az a.-i 059. hrsz. táblára lefolytatott teljes földkiadási eljárás jogszabályellenes volt és megsemmisítésre került. Ezt az álláspontot foglalta el az ügyben az első fokú ítéletet hozó Nyíregyházi Városi Bíróság. Ezzel ellentétes álláspontra jutott a másodfokú bíróság, amikor elrendelte - többek között - az alperes tulajdonjogának bejegyzését, s ezzel a másodfokú bírósági állásponttal azonosult a

Legfelsőbb Bíróság is, amikor a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem valósult meg az a cél, amelyet a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.V.37.219/2004. számú ítéletével el kívánt érni, vagyis a versenypálya elnevezésű gyümölcsös ingatlanra vonatkozóan a földkiadási eljárás törvényes lefolytatását. Az elsőfokú bíróság azonban a jelen per keretei között és a kereseti kérelemre tekintettel nem talált olyan jogi lehetőséget, amellyel a kialakult állapoton változtatni tudott volna. Ezért a felperesek keresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán a másodfokon eljáró Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 3. sorszámu ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és egyetemlegesen kötelezte a felpereseket az I.r. alperes részére 15 napon belül 15.000 Ft másodfokú perköltség megfizetésére.

A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül helyesen tette a bizonyítás részévé a korábban K. J. (a jelen per I.r. felperese) és 8 társa, valamint a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatal között a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság előtt P.21.361/1999. számon, illetőleg a jelen per I.r. alperese és ottani pertársai, mint felperesek és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földhivatal, mint alperes között közigazgatási határozat bírói felülvizsgálata tárgyában a Nyíregyházi Városi Bíróságon 19.P.24.640/1997. szám alatt folyt peres eljárás adatait. Ezeket összevetve a felek perbeli nyilatkozatával és az utóbb keletkezett, általuk csatolt okirati bizonyítékokkal, a tényállást a Pp.206. § (1) bekezdésének megfelelő módon állapította meg. Helyesen minősítette a felperesek igényérvényesítésének jogcímét, de helyes az a levont jogi következtetése is, mellyel az igényérvényesítés helyesen megjelölt és elfogadott jogcíme szerint, a kereseti kérelemhez kötöttség elve alapján, nem látott jogi lehetőséget a keresetnek megfelelő döntés meghozatalára. A felterjesztett iratokból megállapította, hogy a korábbi perek tárgya különböző volt. A jelen per I.r. alperese által kezdeményezett közigazgatási per során az ingatlanügyi hatóság bejegyzési kérelem elintézésével kapcsolatos eljárásának törvényessége volt a per tárgya. A jelen per I.r. felperese és ottani pertársa által az FM. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Hivatala ellen kezdeményezett közigazgatási perben született jogerős döntés alapján folytatni rendelt földhöz juttatási eljárásban az FM. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Hivatal 1038-16/2003. ügyszámú határozatával az I.r. alperes tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének alapját képező 212-2/1994. számú földkiadó bizottsági határozatot megsemmisítette, és megkeresni rendelte az ingatlanügyi

hatóságot erre a földrészre vonatkozóan az 1994. július 11. napja előtti állapot visszaállítása céljából. E határozat teljesítését azonban a K.-i Körzeti Földhivatal a 2004. április 16-án kelt és jogorvoslat hiányában jogerőre emelkedett 30.262/6/2004. számú határozatával a per tárgyát képező ingatlan tekintetében elutasította.

Mindezek okszerű és helyes egybevetéséből tényszerűen az állapítható meg, hogy az FM. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Hivatala jogerős közigazgatási határozatban rendelkezett az A. Mezőgazdasági Termelőszövetkezet földhasználati jogának visszaállításáról, amelyet a földügyi hatóság nem fogantatosított, de megállapítható az is, hogy nincs olyan közigazgatási határozat, amelynek alapján az I.r. alperes jogszerűen formálhatna jogot az ingatlan tulajdonjogára. Az FM. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Hivatal fent hivatkozott határozata ugyanakkor azt is tartalmazza, hogy intézkedik az érintett földterület vonatkozásában új eljárás lefolytatásáról. Így megállapítható, hogy a K.-i Körzeti Földhivatal részben elutasító határozatának tartalmától függetlenül ténylegesen a per tárgyát képező ingatlan tekintetében a földhöz juttatási eljárás még szükségképpen folyamatban van, illetve folyamatban kell legyen. Ez azonban a jelen perben a per megszüntetésére, az igényérvényesítés megjelölt jogcíme alapján, nem szolgáltat kellő alapot. Az azonban megállapítható, hogy a felperesek vonatkozásában az Inyvtv. 62. § (2) bekezdésében írt törvényi feltételek még nem valósultak meg. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet. Kérték annak hatályon kívül helyezését, az első fokú ítélet megváltoztatását és S. T. I.r. alperes tulajdonjogának törlését az a.-i 059/42. és 059/3. hrsz-ú ingatlanokról, egyben kérték nevezettet valamennyi eljárási költség megfizetésére kötelezni.

Felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet jogszabálysértését abban jelölték meg, hogy a másodfokú bíróság ténymegállapítása megalapozatlan, ezért az így levont jogi következtetése törvénysértő.

Álláspontjuk szerint az irányadó tényállásból kétséget kizáróan megállapítható, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.P.21.361/1999/8. számú jogerős ítélete hatályon kívül helyezte az FVM. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatal 227-3/1999. számú határozatát sorozatos törvénysértések miatt. Egyidejűleg utasításokat adott az alperesnek a további eljárás mikénti folytatására. A felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.III.37.219/2000/2. számú ítéletében az indokolást ugyan megváltoztatta, azonban az első fokú ítéletet hatályában fenntartotta azzal: "A földhivatali határozatok felülvizsgálata

íránt indított perben hozott jogerős ítéletben foglaltak nem hatnak ki a földkiadási határozatok felülvizsgálata iránt eljárásra". Ebből pedig okszerűen az következik, hogy ez utóbbi ítélet "lerontja" a földhivatali határozat megtámadása iránt indított perben hozott felülvizsgálati ítéletben foglaltakat. Az utóbbi ítélet, a bejegyzés alapját képező földkiadási határozatok hatályon kívül helyezése folytán, lényegében megsemmisíti az azok alapján született földhivatali határozatokat is. Az I.r. alperes javára tehát a földhivatal olyan jogot jegyzett be mind korábban, mind pedig ez ügyben szereplő határozatával, amely jog a Legfelsőbb Bíróság hivatkozott felülvizsgálati ítélete alapján megszűnt. Az I.r. alperesnek semmiféle alapja nem volt arra, hogy tulajdonjogot szerezzen az érintett ingatlanon, mint részarány tulajdonos. A másodfokú bíróság jogi tévedése abban áll, hogy előbbre helyezi a regisztráló hatóság intézkedését az annak alapját képező közigazgatási szerv határozatánál.

I.r. alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és a felperesek perköltségben marasztalását kérte. A perben eddig kifejtett jogi álláspontját változatlanul fenntartotta.

A II.-III.r. alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperesek az I.r. alperes tulajdonjogának a törlését az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással kérték.

A felperesek a per során és a felülvizsgálati kérelmükben is valójában azt állították, hogy az I.r. alperest a perbeli ingatlanokon a tulajdonjog jogszerűen soha nem illette meg, mert a bejegyzés alapjául szolgáló határozat jogszabálysértő volt, amelyet utóbb a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Földművelésügyi Hivatala az 1038-16/2003. számú, 2003. november 27-én hozott határozatával meg is semmisített.

Az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés b) pontja alapján indított per célja az, hogy a bíróság rendelje el valamely eredetileg érvényes, de utóbb sérelmessé vált bejegyzés törlését. Ez a bejegyzés egyaránt vonatkozhat jogra, tényre, vagy körülményre. A per alapja az, hogy a bejegyzett jog elévült, vagy megszűnt, illetőleg a tény (körülmény) megváltozott (ideértve azt az esetet is, amikor a tény,

vagy körülmény már nem áll fenn). E törvényhely szerinti törlési pert lehet indítani pl. haszonélvezeti jog megszűnése, vagy jelzálogjog megszűnése folytán annak alapján, hogy a haszonélvező meghalt, illetve a jelzáloggal biztosított követelés utóbb kiegyenlítésre került.

Helytálló ezért a jogerős ítéletnek az az érvelése, hogy az adott jogcímen indított perben a felperesek az I.r. alperes tulajdonjoga törlését és az eredeti állapot helyreállítását nem jogosultak kérni. Erre az Inyvtv. 62.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt jogcím lenne alkalmas amennyiben e törvényhelyben megkívánt feltételek fennállnak. E jogcímen az érvénytelenségre alapított törlési pert az indíthatja meg, akinek a nyilvántartott jogát a bejegyzés sérti, továbbá az ügyész. A perindítás lehetősége tehát azt illeti meg, aki a tulajdoni lapra bejegyezhető jogok, vagy tények jogosultjaként be volt jegyezve, de utóbb valamilyen oknál fogva törölték az ingatlan-nyilvántartásból. Az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés b) pontjára alapított perben azonban a felpereseket ilyen jogosultság nem illeti meg.

Helytálló a jogerős ítéletnek az a megállapítása, hogy az FVM Hivatal már hivatkozott 2003. november 27-én hozott 1038-16/2003. számú jogerős határozata megsemmisítette az A.-i Földkiadó Bizottságnak korábban már ismertetett 212-2/1994. számú jogszabálysértő határozatát és megkereste a K.-i Körzeti Földhivatalt az eredeti állapot visszaállítása céljából.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a hivatkozott határozatnak csak az egyik része az eredeti állapot visszaállítása, azonban a határozat azt a rendelkezést is tartalmazza, hogy intézkedik az FVM Hivatal a földterületre vonatkozó új eljárás lefolytatásáról.

Miután a felperesek által sérelmezett bejegyzés alapjául olyan közigazgatási határozat, illetve bírósági ítélet szolgál, amelyek helyességének vizsgálata még az a) pont szerinti törlési pernek sem lehet a tárgya, mert ezeket az ellenük adott jogorvoslat fórumrendszerén kell elbírálni, a felpereseknek a már hivatkozott FVM Hivatal határozata alapján a földterületre vonatkozó új eljárás lefolytatását kell szorgalmazniuk, hiszen csak ennek eredményeként érhető el esetlegesen a korábbi sérelmes földhivatali eljárásban hozott határozatra alapítottan az I.r. alperes tulajdonjoga bejegyzésének törlésére.

Miután - a fent kifejtettekre tekintettel - a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelel, azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében megfelelően alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a

sikertelen felülvizsgálattal élő I-II. r. felpereseket kötelezte az I.r. alperes részére a felülvizsgálati eljárással felmerült költségek megfizetésére. Ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdései figyelembevételével határozta meg.

Budapest, 2008. június 2.

Dr.Török Judit sk. a tanács elnöke
Váradi Károlyné dr. sk. előadó-bíró
Dr.Murányi Katalin sk. bíró